

Instrucțiuni de plantare și întreținere pentru **Picea Pungens Glauca**

- I.   Prezentare generală
- II.   Plantarea
- III.   Lucrările de îngrijire
- IV.   Boli și dăunători

I.   Prezentare generală

Picea Pungens Glauca cunoscut sub denumirea populară de „molid argintiu”.

Molidul argintiu este un arbore conifer ce în primii ani abia crește, după 8-10 ani devine foarte activ. Tulpina este dreaptă, cilindrică. Scoarța este brun-roscată, uneori cenușie. Coroana este piramidala, ramurile fiind dispuse verticilat pe trunchi.

Frunzele sunt aciculare, de 1-2 cm, rigide, ușor încovoiate, verzi închise sau argintii. Muguri nerășinoși.

Florile molidului argintiu sunt unisexuatmonoice, cele masculine producând o mare cantitate de polen. Conurile acestuia sunt de 10-15 cm, verzi sau roșii în tinerețe, la coacere brune, pendente, cu solzi persistenți necăzători. Este puțin pretentios, preferând soluri nisipo-lutoase.

Molizii argintii sunt deosebit de aspectuoși dar și rezistenți la mediul uscat, poluat, astfel ca pot fi plantați chiar lângă arterele cu circulație rutieră intensă. Recomandare: - temperament de semiumbra.

II.   Plantarea

Molidul argintiu este mai întâi aclimatizat pentru cultivarea în ghiveci, astfel ca el este plantat la început în ghivece mari și treptat în ghivece de dimensiuni din ce în ce mai mici.

Se transplantează primăvara sau toamna, iar ghiveciul se schimbă la intervale de 2 ani. Este recomandabil să fie folosit un amestec normal de pământ, deși, având în vedere preferința pentru mediul de plantare uscat, se poate utiliza și un amestec special care lasă apa să se scurgă mai ușor.

Perioada favorabilă pentru plantare definitivă este toamna, în intervalul repausului vegetativ, în perioada cuprinsă între luna octombrie- luna noiembrie.

În cazul plantării de primăvară, aceasta trebuie făcută înainte de pornirea mugurilor, adică până la sfârșitul lunii aprilie sau cel târziu până la mijlocul lunii mai în anii cu ierni lungi.

În vederea plantării, puieții se livrează cu balot. După ce materialul săditor a fost transportat la locul de plantare, se poate depozita câteva zile prin așezarea compactă, balot lângă

balot, și protejare cu un strat de pământ reavăn la exteriorul baloților. Dacă depozitarea depășește 5-6 zile, se execută șanțuri în care materialul se așează dens, se protejează cu pământ mărunțit și se udă. Manevrarea arbustului cu balot se va face cu grijă pentru a nu desprinde materialul de rădăcina.

Dimensiunile gropilor de plantare sunt de 80cm adâncime x 90cm diametru (în funcție de dimensiunea balotului). Săparea gropilor se poate efectua cu câteva zile înaintea plantării efective. Când terenul impune înlocuirea solului din săpătură, lucrarea trebuie executată din timp pentru evacuarea pământului necorespunzător și introducerea celui fertil.

La plantare, se introduce balotul în groapă fiind menținut în poziție verticală și la nivelul avut anterior în teren. Se vor efectua 3-4 tăieri laterale în materialul din care este confecționat balotul. Se fixează cu pământ la bază, se umple parțial spațiul rămas și se tasează cu ajutorul unor tasatoare înguste și cu piciorul, adăugând pământ până la umplerea gropii și evitându-se călcarea balotului ! Se modelează apoi un lighean de udare de diametrul de 1,5 metri în jurul trunchiului și se udă abundant.

ATENȚIE! În mod obligatoriu se vor tăia și îndepărta sforile/folia cu care este legat materialul balotului de trunchiul arbustului.

De reținut ! În ceea ce privește transplantarea, molidul argintiu este pretențios: în momentul în care molidul este luat de la o altitudine de 1.000-1.500 de metri din arealul său, el suferă un șoc, care face să-i stagneze creșterea timp de doi sau trei ani. După această perioadă, molidul va porni în creștere la fel de rapid și viguros ca și în mediul de unde a fost luat (circa 40 sau 50 centimetri anual).

III. Lucrările de îngrijire

Udarea

În ceea ce privește îngrijirea și cultivarea, trebuie știut că molidul are nevoie de multă umiditate atmosferică. **Atenție!** Aerul uscat sau solul secetos îi sînt foarte dăunătoare.

Udarea se face în funcție de cantitatea de precipitații, conform tabelului de mai jos, fiind necesară în primii doi ani de la plantare. **ATENȚIE!** Udarea se efectuează după a doua jumătate a nopții.

Precipitații lunare	Cantitate de apă suplimentară – 7 zile
<30 l / mp	20-30l / arbust
30-50 l / mp	10-20 l / arbust
>50 l / mp	Nu este necesară

Apa se administrează atât pe coronamente, cât și pe rădăcini, sub formă de ploaie artificială și prin inundarea ligheanelor amenajate la baza , pe toată durata perioadei calde. Temperatura apei trebuie să fie cât mai apropiată de cea a mediului înconjurător.

Fertilizarea

Important! În perioadele secetoase, este bine ca arborele să fie întreținut printr-o udare constantă și să fie aplicate substanțe fertilizatoare.

Dacă apa folosită la udare este calcaroasă, există posibilitatea ca, în timp, aceasta să spele anumite minerale din pământ (Fe, Mg), ceea ce va încetini și îngreuna procesul de fotosinteză, schimbând culoarea plantelor în verde deschis. În acest caz, este necesar un tratament pe bază de îngrășăminte foliare cu magneziu. Uneori, acesta trebuie repetat după 45 de zile, putând fi aplicat și ca metodă preventivă.

În primii doi ani, sunt necesare trei aporturi de îngrășăminte anual: primăvara, vara și toamna devreme. Se folosește un îngrășământ NPK 12-12-17, cu o doză de 100 - 150 grame pe metru pătrat, ce nu trebuie depășită. Tratamentul trebuie însoțit de o udare prealabilă.

ATENȚIE! A nu se folosi îngrășăminte naturale provenite din gunoi compostat de ovine, cabaline sau bovine.

Cosmetizarea (tăierea)

Existența unui singur trunchi, forma regulată, simetria cu care se dezvoltă ramurile fac ca, în general, la conifere, tăierea să nu fie absolut obligatorie.

Acești arbori se formează, în marea majoritate a cazurilor singuri, în cea mai perfectă armonie, mai ales în cazul în care sunt plantați izolat. Această simetrie în creștere poate persista zeci de ani.

La prima tundere anuală se scurtează doar vârfurile lăstarilor, în vederea menținerii formei. Ultima tundere anuală trebuie condusă în funcție de condițiile climatice ale regiunii, lăstarii tineri ce rezulta din aceasta trebuind să intre în iarnă lignificați, pentru a nu fi distruși de ger.

Important! În urma tăierilor, pe întreaga suprafață a ramurilor rămase după tăieri, trebuie neapărat să existe părți de lăstari "cu ace", respective cu creșteri anuale. În cazul în care tăierile se fac fără să existe aceste creșteri anuale, apar goluri nedorite în coronament, situație în care, de cele mai multe ori, nu mai pot fi remediate și vor da plantei un aspect neplăcut.

Tăierile trebuie conduse astfel încât, pe măsură ce merg spre vârf, forma plantei să se îngusteze. Lăsând părțile laterale ale plantei într-o poziție perfect verticală, riscăm ca părțile de la bază să se degarnisească și să producă goluri.

Imediat după plantare, arbuștii aleși de dvs. nu vor avea nevoie de tăiere, deoarece aceștia au fost pregătiți la forma respectivă încă din pepinieră.

În cazul în care unele ramuri se vor dezvolta în detrimentul altora, acesta vor fi "reținute" din creștere prin ciupiri sau prin înlăturarea mugurilor laterali mai puternici, înainte ca aceștia să intre în starea de vegetație activă. Se va evita tăierea unor porțiuni de ramuri. De asemenea, atunci când se va face ciupirea sau înlăturarea mugurilor laterali, se va păstra un număr oarecare de muguri, altfel ramificația rămâne slabă sau rară. Dacă nu se dorește o creștere foarte mare, ci o menținere la un volum redus, se va proceda la ciupirea deasă a mugurilor terminali.

De multe ori, se poate constata apariția la vârf a uneia sau mai multor ramuri, care formează în final niște smocuri (îngrămădiri de ramuri), ce împiedică dezvoltarea mai departe a vârfului plantei. Asupra acestor abateri ale plantei se poate interveni prin îndepărtarea smocurilor, în cazul în care dorim ca planta să își continue dezvoltarea verticală, sau pot fi lăsate să se dezvolte în voie, contribuind astfel cu prezența de noi siluete în cadrul scenelor de vegetație decorativă.

În cazul în care temperaturile scăzute distrug ramuri, se pot alica tăieri de regenerare. Aceste tăieri constau în înlăturarea tuturor ramurilor moarte de pe trunchi. Pe trunchi vor apărea numeroși muguri care vor deveni noi lăstari și care vor înlocui complet coroana distrusă. În acest caz, reprezintă totuși o condiție prezența pe trunchi a unui număr oarecare de ramuri sănătoase, verzi, neatacate de ger.

IV. **Boli și dăunători**

IV. 1 În general molidul argintiu nu este atacat de un număr mare de dăunători, dar cei care o fac pot cauza probleme destul de grave.

“Musculitele albe”, de exemplu, se hranesc cu lăstarii sau ramurile tinere, ducând la distorsionarea acelor de brad și la adunarea de depuneri albicioase. Arborele va tolera un timp infestarea, dar în timp vor fi slăbiți de aceasta.

Un alt dăunător periculos este un “vierme” care trăiește într-un cocon cu dimensiunile de 5 x 7,5 cm, construit din ace de brad și alte depuneri. Insecta iernezează în forma de ouă.

Ei se îndepărtează manual, iarna.

Bine-cunoscutii “purici ai plantelor” sunt și ei atrași de molid și sunt mai greu de controlat datorită carapacei; se înalță cu insecticide.

“Acarienii sau păienjenii roșii ai plantelor” apar mai ales în zonele cu temperaturi ridicate și duc la îngălbenirea acelor mai bătrâne. Insectele sunt foarte mici și dificil de observat.

Păianjenul roșu al coniferelor (*Olygonychus ununguis*), este o căpușă mică, de culoare galben-roșiatică, ce își depune ouăle roșii pe pânzele de mătase cu care acoperă tulpinile și frunzele. Produce pagube însemnate, mai ales în verile calde și secetoase, frunzele putându-se decolora și scutura.

Prevenirea și combaterea acestui dăunător se fac prin tratament chimic, cu substanțe pe bază de *bifenthrin*, *dimethoate* sau *pirimifho-metil*. Pentru prevenirea apariției acestui dăunător, se va efectua încă din prima jumătate a lunii iulie a primului an de la plantare un tratament, excepție făcând cazurile în care, în imediată apropiere vor exista plantații de viță de vie, caz în care aplicarea se va face în prima jumătate a lunii iunie.

IV.2 Bolile pe care le poate suferi conduc în general la uscarea acelor și ramurilor afectate, ceea ce strică aspectul arborelui.

“Uscarea” acelor si a ramurilor duce la deformarea aspectului general al arborelui si la inrosirea lastarilor noi. Acele care au crescut in sezonul in care arborele a fost afectat sunt curbate si uscate. Vegetatia de la capatul ramurilor este de asemenea uscata. Ciuperca nu cauzeaza daune mari decat daca arborele este fragil. Infectarea se face vara tarziu, de la varful ramurilor, vansand inspre interior si poate aparea si pe lemn de 2 ani. Ramurile afectate trebuie indepartate.

O alta boala este cea denumita 'cancerul ramurilor', care apare ca o pata innegrta pe scoarta si care se maresta din ce in ce mai mult.

Arborele trebuie mentinut sanatos, adica udut si tratat cu substante fertilizatoare in perioadele de seceta.

O alta cauza a aparitiei bolilor sunt ranile provocate de animale sau la taierea ramurilor.